

[Brusvang.]

en initiativret, og at Rådet skal have en tilsvarende forpligtelse til at behandle de sager, der på forslag af Parlamentet bliver sat på dagsordenen i Rådet.

En egentlig lovgivningskompetence for Parlamentet hører nok fremtiden til i vor forstand af ordet lovgivningskompetence, men jeg vil ikke tilbageholde den bemærkning, at det nok er troligt, at man inden for en ikke alt for fjern fremtid kan finde visse områder, hvor man siger, at her var det måske rimeligt på dette enkelte felt at give Parlamentet en videregående kompetence, altså noget, der ligner en lovgivningskompetence.

Centrum-demokraterne ser også positivt på Kommissionens virksomhed. Vi finder, at Kommissionen i tidens løb har lavet et meget prisværdigt og et meget loyalt arbejde, alt hvad der kan siges om bureaukrati osv. ufortalt. Men ideen bagved dette, at man har denne Kommission, har efter centrum-demokraternes opfattelse vist sig at være rigtig i praksis. Derfor vil vi gerne fremme forslag, der giver Kommissionen en større selvstændighed, fordi vi tror, at en sådan kan bidrage til EF's stabilitet.

Det er foreslået af hr. Tindemans, at formanden for Kommissionen skal udnævnes af Rådet. Jeg husker tidligere rapporter, der har foreslået, at formanden skulle udpeges af Parlamentet. Det synes jeg egentlig var rigtigere. Det ville give den pågældende formand en helt anden styrke og position over for Rådet, at han var valgt, at han havde et mandat fra Europa-Parlamentet.

Endelig nogle bemærkninger om hr. Maa-gaards dagsordensforslag. Centrum-demokraterne finder, at nu, da vi har traktaterne og de dertil knyttede aftaler, er det egentlig tilstrækkeligt, for traktaterne og disse aftaler er en levende organisme. Deres indhold er ikke afgjort én gang for alle. Visse afsnit vinder i betydning, visse afsnit af traktaterne taber i betydning, og gennem praksis, som jeg sagde før, som endog kan ændre en grundlov, og som i hvert fald kan ændre en traktat og disse aftaler, kan der altså på enkelte punkter komme helt nyt indhold i både traktater og aftaler. Det er det levende livs realitet, og derfor finder centrum-demokraterne ikke, at der er den ringeste anled-

ning til, at vi skulle forsøge gennem hr. Maa-gaards dagsordensforslag at binde regeringen mere, end sket er. Det vil vi anse for overflødigt, det vil vi anse for skadeligt.

Steen Folke (VS):

Den danske regering har som bekendt taget forbehold over for forskellige punkter i Tindemansrapporten. Det er der ikke grund til at tillægge nogen overvældende betydning. Socialdemokratiet har som bekendt et standpunkt, til det tager et nyt. Det gælder også på EF-området, hvor socialdemokratiet skridt for skridt har svigtet de løfter og forudsætninger, man beroligende opstillede forud for folkeafstemningen den 2. oktober 1972. Danmark var ikke kommet i EF uden socialdemokratiet. Man kunne fromt håbe, at vi kan komme ud igen uden socialdemokratiet.

I øvrigt var den positive tone i udenrigsøkonomiministerens redegørelse bemærkelsesværdig. Den udmærkede sig jo ikke just ved at være særlig forbeholden.

Da premierminister Tindemans var i København, bad han om samtaler med alle partier. VS sagde nej tak som det eneste parti. Vi havde intet at samtale med hr. Tindemans om. Vi vidste naturligvis, at Tindemans' samtaler blot skulle legitimere, at han havde hørt alle synspunkter, inden han skrev sin rapport.

Tindemans' rapport fremtræder som et enkeltmandsarbejde præget af hans tanker og ideer. Når vi alligevel er nødt til at tage den alvorligt, er det på grund af den vægt, den får ved at være et bestillingsarbejde fra Paristopmødet i 1974. Som sådant vil den indtage en nøglestilling i debatterne om EF's videre udbygning.

Enkeltmandsrapporter har jo i hele EF's historie spillet en væsentlig rolle for den fortsatte udbygning. Man erindrer bl. a. sære navne som Birkelbach, Davignon og Werner. I alle tilfælde fremstillede de rapporter, som nok var lidt yderliggående. Derefter blev der under stor opmærksomhed taget forbehold over for det ene og det andet, men alligevel har de i høj grad stukket udviklingens kurs ud. Sådan vil det også gå med Tindemans' rapport. Der vil gå meget længe, før en EF-føderation er etableret, som Tindemans ønsker det, og sandsynligvis bryder